

seisis; kirwide peal näggin ma nago sirkli kriipjo, se ärratas mind järrel waatamisjele, mis modi se samba alluminne ots peaks tehtud ollema? Seal näggin ma warji, et samba allumisje otja siise üks piisjute osmusest kettas olli pantud, selle warral jooksis wärraw hõlpjaste kinni ja lahti ja ei fiskunud postijid kiwa. Tubba se paljas oue wärraw andis mulle rõmust tunnis- tust, et ma mitte ilma asjata Väistule ei olle käinud. Wärrawast läbbi astudes olin ma karja aedas, kust läbbi tee mind oue wiis, agga se, et kül karja aedast läbbi käies olli puhhas, kui pühhitud, tee kõrwal olli sõnniko auk, mis pit- tuti lautade esiti käis, kelle kaldad mollemist küljest järsko ülles müritud, mollemist otjast käies tee august wälja, wasto teed olli augo äeres postid ja kaks latti külges, sellepärast, et kegi koggematta eume aega auko ei langetõ. Sedda kõik nähhes woisin enuast rõmustada. Teine ni- samma tubli wärraw wiis mind oue. Dues tulli mulle üks wägga löbbus neio wasto, se olli nago ma wärrast arwo sain Pawli norem tüttar Tio. Agga, kui mul moistust olleõ sedda wi- sakat tüdrukud ülles makida, se pilt kõlbats wi-

sist mitme tadi poeale wata. Ta olli isje walge wertega, mustad jeuffed ja silma karwad, sinni- kad silma terrad, palle nuktad punnetasid imne armsal wisil, ja kui naeratas, siis löid angud peõke, pitka kaõwuga kehha polest; ja ta wois ni julgeste ilma kartmatta ja löbbufaste wälja wata, et lust pealt nähha. (Meie eumeste wah- hel dölda, egga sa mo sanno wälja ei lähhe löbbisema, muido — noh, mis ma pidin ütlemä, kui ma 20 aastat norem olleõsin, Tio silma waatminne olleõ wist minno süddand läbbi pist- nud, ja werd rutteminne jookõma pannud — noh olgo peale, mis me jest siin rägime, olle wag- gusi.) Ma küõsõsin warji pärrest terretamist: kas selle tallo perremees koddõ olleõ. Ta was- tas: isja on koddõ, aiab toas woeraga jutto. Ma küõsõsin lubba tubba minna. Selle peale tulli Pawel isje uksest wälja ja pallus mind siise tulla. Toas leidsin ma omma wanna sõbra Põllo Tõnno eest, kes mulle jure rõmuga wasto tulli. Minna pallusin andeks anda, et ma nende juttule ollen seggadust teinud. Tõnno, kes mind tundis, teggi mind omma juttuga Pawliga mi- waks. Müüd pallus Pawel mind mahha istuda.